

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Petra Šebka a soudců Mgr. Kateřiny Kopečkové, Ph.D., a JUDr. Davida Rause, Ph.D., v právní věci

žalobce: **J. Š.**
bytem X
zastoupen JUDr. Marcelou Osladilovou, advokátkou
sídlem Tylova 6, Olomouc

proti
žalovanému: **Krajský úřad Zlínského kraje**
sídlem tř. Tomáše Bati 21, Zlín

za účasti: Společenství vlastníků jednotek pro dům Dřevnická 4128, 4129, 4130,
4131, 4132 a 4133,
sídlem Dřevnická 4131, Zlín-Příluky
zastoupeno Mgr. Lukášem Duchτίkem, advokátem
sídlem Brří. Jaroňků 4079, Zlín

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného č.j. KUZL 10298/2019, sp.zn. KUSP 79410/2018
ÚP-Mor ze dne 21.2.2019

takto:

I. Žaloba se zamítá.

- II. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se náhrada nákladů řízení nepřiznává.
- IV. Žalobce je povinen nahradit osobě na řízení zúčastněné náklady řízení ve výši 17 342 Kč k rukám advokáta Mgr. Lukáše Duchtíka ve lhůtě 15 dnů právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

I. Shrnutí podstaty věci

1. Žalobce se domáhá zrušení rozhodnutí Magistrátu města Zlín č.j. MMZL 104808/2018, sp.zn. MMZL-SÚ-059517/2018/Dv, ze dne 10.9.2018 ve věci stavebního povolení na stavbu „instalace 6-ti osobních výtahů v objektech bytových domů Dřevnická č.p. 4128, 4129, 4130, 4131, 4132, 4133, 760 01 Zlín“. Z příloh žaloby a správního spisu vyplynulo, že žalobce a Ing. R. P. podali proti tomuto rozhodnutí odvolání, která byla rozhodnutím žalovaného č.j. KUZL 10298/2019, sp.zn. KUSP 79410/2018 ÚP-Mor, ze dne 21.2.2019 zamítnuta. Přestože se žalobce v žalobě výslovně nedomáhá zrušení (druhostupňového) rozhodnutí Krajského úřadu Zlínského kraje, nýbrž (prvostupňového) rozhodnutí stavebního úřadu, za napadené rozhodnutí, proti kterému žaloba směřuje, tu je třeba považovat (druhostupňové) rozhodnutí a za žalovaného tu je třeba považovat Krajský úřad Zlínského kraje; v rámci přezkumu tohoto (druhostupňového) rozhodnutí je pak předmětem přezkumu i jemu předcházející (prvostupňové) rozhodnutí (obdobně rozsudek Nejvyššího správního soudu č.j. 1 Afs 88/2009-48 ze dne 19.11.2009).

II. Shrnutí procesního postoje žalobce

2. Žalobce považuje napadené, resp. jemu předcházející (prvostupňové) rozhodnutí ve věci stavebního povolení za nezákonné proto, že bylo vydáno osobě zúčastněné na řízení i přesto, že nedoložila souhlas všech vlastníků jednotek podle § 11 odst. 5 zákona č. 72/1994 Sb., kterým se upravují některé spoluvlastnické vztahy k budovám a některé vlastnické vztahy k bytům a nebytovým prostorům a doplňují některé zákony (dále jen „zákon o vlastnictví bytů“), přičemž neplatnost usnesení shromáždění vlastníků jednotek ze dne 25.6.2018 vyslovil Krajský soud v Brně v usnesení č.j. 19 Cm 186/2018-100 ze dne 16.4.2019.
3. Žalobce z tohoto důvodu navrhuje napadené rozhodnutí zrušit a věc vrátit žalovanému k dalšímu řízení. Na svém procesním postoji žalobce setrval po celou dobu řízení před zdejším soudem.

III. Shrnutí procesního postoje žalovaného

4. Dle žalovaného není stavební úřad, a tedy ani žalovaný, kompetentní k posouzení platnosti či neplatnosti usnesení shromáždění vlastníků jednotek. Stavební úřad pouze posuzuje, zda jsou k žádosti o stavební povolení připojeny náležitosti stanovené zákonem č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (dále jen „stavební zákon“). Současně žalovaný uvádí, že civilní řízení a jeho výsledek nebyl a není předběžnou otázkou pro stavební řízení ve smyslu § 57 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád.

5. Žalovaný tak se žalobou nesouhlasí a navrhuje, aby ji soud jako nedůvodnou zamítl. Taktéž žalovaný setrval na svém procesním postoji po celou dobu řízení před zdejšími soudem.

IV. Posouzení věci

6. Žaloba byla podána včas (§ 72 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního /dále jen „s.ř.s.“/), osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s.ř.s.), žaloba je přípustná (§ 65, § 68 a § 70 s.ř.s.).
7. Zdejší soud tak napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s.ř.s.) podle skutkového a právního stavu ke dni rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s.ř.s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
8. Zdejší soud o žalobě již jednou rozhodoval a rozsudkem č.j. 62 A 70/2019 – 99 ze dne 7. 5. 2020 napadené rozhodnutí žalovaného zrušil. Dospěl totiž k závěru, že osoba zúčastněná na řízení byla povinna k žádosti o stavební povolení připojit souhlas společenství vlastníků. Proti tomu ale podal kasační stížnost žalovaný i osoba na řízení zúčastněná. Rozsudkem č.j. 6 As 126/2020-54 ze dne 11.5.2022 Nejvyšší správní soud původní rozsudek zdejšího soudu zrušil. Ve zrušovacím rozsudku uzavřel že, zdejší *„soud v napadeném rozsudku dospěl k nesprávným závěrům, že společenství vlastníků bylo povinno doložit souhlas v podobě rozhodnutí shromáždění a že platnost tohoto rozhodnutí měla být buď posouzena ve stavebním řízení, nebo mělo být vyčkáno skončení civilního řízení o vyslovení neplatnosti tohoto rozhodnutí“*.
9. Zdejší soud tedy o žalobě rozhodoval znovu, vázán právním názorem Nejvyššího správního soudu zaujatým ve zrušovacím rozsudku.
10. Žalobce namítá nezákonnost napadeného a jemu předcházejícího rozhodnutí z důvodu neplatnosti usnesení shromáždění společenství vlastníků, kterým byla schválena výstavba výtahů v domě pro účel vyřízení stavebního povolení, ze dne 25.6.2018.
11. Odpověď na tuto otázku však postavil najisto Nejvyšší správní soud ve zrušovacím rozsudku, kde uvedl, že od 1.1.2018 se v územním i stavebním řízení připojuje k žádosti *„toliko souhlas vlastníka pozemku nebo stavby, a nikoliv doklad o právu [§ 86 odst. 2 písm. a) a § 110 odst. 2 písm. a) ve spojení s § 184a stavebního zákona ve znění účinném od 1.1.2018]“*. (...) *„Stavební zákon vyžadoval, aby k žádosti o stavební povolení bylo přiloženo „rozhodnutí shromáždění vlastníků jednotek“ [§ 110 odst. 2 písm. a) stavebního zákona ve znění účinném do 31.12.2017] jen do novelizace provedené zákonem č. 225/2017 Sb., kterou byl tento požadavek – a obecně povinnost připojovat k žádosti o stavební povolení doklad o právu – zrušen“*. Nejvyšší správní soud uzavřel s tím, že společenství vlastníků jednotek *„nebylo povinno rozhodnutí shromáždění ve stavebním řízení dokládat, neboť toto rozhodnutí není pro stavební řízení relevantní; správní orgány nejsou oprávněny posuzovat jeho platnost ani povinny vyčkat rozhodnutí civilních soudů o návrhu na vyslovení jeho neplatnosti. Nadto, jelikož požádalo o stavební povolení přímo společenství vlastníků, nebyl nutný ani jeho souhlas vyznačený na situačním výkresu dokumentace, nebo projektové dokumentace ve smyslu § 184a odst. 2 stavebního zákona“*.
12. Zdejší soud tak neshledal uplatněný žalobní bod důvodným a nezjistil ani žádnou vadu, jež by atakovala zákonnost napadeného rozhodnutí a k níž by musel přihlížet z úřední povinnosti; žalobu tak jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

V. Náklady řízení

13. O nákladech řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s.ř.s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, jež důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce nebyl ve věci úspěšný, a proto mu nenáleží právo na náhradu nákladů řízení (o žalobě ani kasační stížnosti), to by náleželo procesně úspěšnému žalovanému. Zdejší soud však nezjistil, že by žalovanému v souvislosti s řízením vznikly náklady přesahující rámec jeho běžné úřední činnosti, a proto mu náhrada nákladů řízení nebyla přiznána.
14. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení o žalobě, neboť jí soud neuložil žádné povinnosti, v souvislosti s jejichž plněním by jí vznikly náklady (§ 60 odst. 5 s.ř.s.). Pokud ale jde o řízení o kasační stížnosti, tam osoba na řízení zúčastněná vystupovala v pozici stěžovatele a tedy účastníka řízení, který byl v řízení o kasační stížnosti úspěšný (napadený rozsudek zdejšího soudu byl zrušen). Současně se výsledek řízení o kasační stížnosti projevil i v řízení o žalobě, neboť zdejší soud pod vlivem zrušovacího rozsudku Nejvyššího správního soudu žalobcovu žalobu zamítl. O nákladech osoby na řízení zúčastněné v řízení o kasační stížnosti tak bylo rozhodováno podle § 60 odst. 1 s.ř.s. Osoba na řízení zúčastněná (jako stěžovatel) byla v řízení o kasační stížnosti úspěšná a má tak právo na náhradu nákladů tohoto řízení, které vynaložila proti neúspěšnému účastníkovi (žalobci). Žalobce ve věci úspěch neměl, a proto je povinen zaplatit osobě na řízení zúčastněné náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti. Z obsahu soudního spisu vyplývá, že osobě na řízení zúčastněné vznikly náklady ve výši 5 000 Kč za zaplacený soudní poplatek. Dále se jednalo o náklady právního zastoupení spočívající v odměně zástupce za tři úkony právní služby po 3 100 Kč společně se třemi režijními paušály po 300 Kč – převzetí a příprava zastoupení, kasační stížnost a replika; podle § 7, § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. a) a d), § 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytnutí právních služeb (advokátní tarif). Vzhledem k tomu, že zástupce žalobce je plátcem DPH, byla k nákladům za právní zastoupení připočtena částka odpovídající DPH. Žalobce tedy je povinen zaplatit osobě na řízení zúčastněné částku 17 342 Kč, a to k rukám jejího zástupce ve stanovené lhůtě.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

pokračování

62 A 70/2019

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno dne 8.7.2022

Petr Šebek v.r.
předseda senátu